Narodna

„ČUVAJMO JUGOSLAVIJU“

Tribuna

POŠTARINA PLAĆENA U GOTOVU. MALI OGLASNIK 20 RIJEČI DIN. 3.50 OGLASI PO SNIŽ. TARIFI. — Propćeno po retku D 10

IZLAZI SVAKOG DRUGOG DANA U JUTRO OSIM NEĐELJE
Uredništvo i uprava u Tiskari E. Vitaliani i Sin, Šibenik. Telefon br. 47
Redakcija za članke i vijesti zatvara se dan prije izlaska redovitog broja.
Čekovni račun Poštanske Štedionice Zagreb br. 38.114

POJEDINI BROJ STOJI DINARA 1.—
PRETPLATA MJESEČNO: 12 DINARA
INOSTRANSTVO D 20. - RUKOPISI SE NE VRAĆAJU.

GODINA II — ŠIBENIK, 29 NOVEMBRA 1934 — BROJ 148

GRADSKA BIBLIOTEKA „JURAJ ŠIŽGORIĆ“ ŠIBENIK NAUČNI ODSJEK

Poslije Marseljske tragedije

Kapitulacija paklenog manevra

Upravna vlast jedne susjedne drža e, poznate po zavojevačko-imperi stičkim pretenzijama, revizionizmu i kspanzijom na Balkanu, osobitim pre enzijama na jugoslavenske predjele, oživjela je uz fiasko, potpunu kapi lulaciju svoga plana, uz gubitak og omnih materijalnih i finansijskih sred tava određenih u tu svrhu.

Evo jednoga iz odlomaka, projekta oga plana.

Odmah nakon bijegstva iz Jugosla ije, odvratni zločinci na čelu sa Pa elićem, smjesta su se ponudili i sta ili u službu vječnim neprijateljima ugoslavenskih naroda. Da bi opra dali izdajstvo i dokazali onima koji su h primili i kupili, da će stvarno ra iti u tom smislu, prethodno, i ako bični zločinci defraudanti, trebali su la se predstave kao politički emigran i i neke žrtve „Hrvatskih ideala“. To pak još nije bilo dovoljno, već se je morało preći na djela. Oni su se i prihvatili tog zločinačkog posla. U prvom času još su bili generali bez vojnika, ali su brzo ovi regrutovani iz redova posljednjeg otpada. Da bi se taj plot spremio za određene svrhe uz moralnu i materijalnu potporu onih država, koji teže da pod svaku cijenu uniš'e Jugoslaviju, organizovani su u stački logori, prvenstveno u tim dr avama, Mađarskoj, Austriji it.d.

Sa ovog gledišta, nas Dalmatince mora naročito interesovati Zadar, nje govo djelovanje i uticaj.

Uporedo ustaškog razvoja i djelo anja, zločinac i izdajica Pavelić sa „stožernom upravom“, solidarisao je a Mađarskom, da se Jugoslavija ras ijepi i podjeli. Italiji se je imala pre ati Dalmacija u koliko se naiđe na njemu potporu.

Jedan od ustaških logora nalazio se je i u Zadru. Sa njime je rukovo dio Pavelićev povjerenik Ante Brkan ndividna zločinačkog instinkta i nis kih moralnih osobina i glavni mu za mjenik Šakić, penzionisani Austro ugarski žandarski narednik, koji još danas živi u Zadru, a bavi se trgo inom. Po karakteru jednak je je Brkanu a po uvjerenju, smrtni nepri atelj svega onoga što se zove Hrvat sko-Srpsko ili Slovenačko. Ova dvo ica imali su grupu od osamdeset u taša, koji su se stalno nalazili u Zadru.

Za prethodno „osvajanje“, a odmah zatim „podjelu“ Jugoslavije, od jedne države projektovan je iznenadni pre pad, kojemu je imala prethoditi nez natna provokacija na granici, koja bi se uzela kao povod za razvojnu inter venciju tobož radi uspostavljanja mi ra i reda. Na taj način imala se je okupirati čitava Sjeverna Dalmacija.

Ovaj plan donijet je u Zadar i što je vrlo interesantno o njemu je bio in formiran i sam Pavelić. Radi izvjesn h razloga taj se plan nije ostvario u do ba kad se je to imalo izvršiti, već se je zato poduzela akcija u pripravlja nju terena, težnjom da se prethodno demoralizira Jugoslovensko stanovni štvo i pripremi za pobunu, smatra jući to neophodnim i naročito opravdanim pred svjetskom javnošću, za ono što je imalo uslijediti. Zadar za Sjevernu Dalmaciju, a u tu svrhu, i mao je poslužiti kao odlična baza.

Ogromni milioni bačeni su na ovu akciju, dok se je sam Zadar postepe no pretvorio u veliki špijunsko provo katorski centar, pod diktatom Pavelićeve organizacije ustaša, odakle se je svim silama i svakovrsnim sredstvima počelo uticati na jugoslovensko sta novništvo, nastojeći da se izazove ne raspoloženje, mržnja i pobune.

Kad je Brkan počeo djelovati u Zadru, prva stvar mu je bila da ap scrbuje ološ i sumnjivi kriminalni e lement, pored drugih skupo plaćenih agenata, među koje spadaju i neki trgovci koji su u akciji igrali vidnu ulogu tim, što su svakojako uticali na pogranično stanovništvo, a osim toga pogodovali su krijumčare, koji su ma hom bili organizovani članovi ustaške organizacije.

Ovi organizovani zločinci koji su se usto još poveli za materijalnim kori stima, nostojali su uticati na široke narodne slojeve, težeći da prošire or ganizaciju kroz čitavu državu. Samo što su sve to radili tajno, lagano, lu kavo i obrazivo, osim Zadra, koji je bio bezobzirno aktivan i nestrpljiv, da bi se pospješila navala.

Zlikovci tako zvane „vođe ustaške akcije“ na našem teritoriju, potpuno solidarni sa naredbodavcima koji su Dalmaciju prodali jednoj stranoj dr žavi, od koje su dobili velike količine oružja, paklenih mašina, bomba, re volvera, strojnih pušaka, baruta pa ćak i bodeža sličnih vojničkim noževima, — tražili su ljude koji su imali po služiti za tu akciju, a ti su također bili mahom moralne propalice, spremni na najteže zločine koje su i izvr šili u nekoliko navrata. — Karakteri stično je, da je vrlo mali broj članova ove organizacije znao za njen pravi cilj.

U više navrata po nalogu iz Zadra koji je spremno očekivao, imao se je izvršiti prepad. Do toga nije došlo, jer se nije usudilo početi, jedno stoga, što je bio neznatan broj zločinaca, a zatim što za to narod ni malo nije bio oduševljen, niti se je za njima povodio. Ipak, kad su u Zadru raču nali da je stvar sazrela i da se je pod njegovim uticajem demoralizova la mase, poslata je grupa razbojnika sa na čelu zvjerskog ubojice Šarlije Pe tra iz Banjeváca preko Velebita u selo Brušane. Tada su u ustaškim odorama, pelerinama kroja italijanske vojske, i plehanim kacigama do zuba oružani, navalili na žandarmerisku kasarnu, što je imao biti znak općeg ustanka. Ali su se grdno prevarili. Ne samo da su žandarmi hrabro odbijali nenadani napad, već je i čitav narod skočio protivu razbojnika prisilivši ih na bjegstvo preko velebitskih gudura, gdje im je uspjelo zametnuti tragove radi neprohodna terena. Otale su docnije prebjegli u Zadar.

Neposredno poslije ovog neuspjelog pokušaja imalo se je otpočeti u Benkovcu. Određen je bio Đurđev dan 6 maja 1932 godine. Razbojnici su ovako računali: Na Đurđevo vojska slavi početak proljeća i ide na uranak u prirodu izvan kasarne. Plan je bio stvoren u detalje. Odabrala su se mjesta na kojima se je ispod ka sarskih zidina imale postaviti pakle ne mašine. Kasarnska straža i ono malo vojnika što preostane, kad bi dali otpora, trebalo je poklati. Sve ovo imala je izvršiti grupa od nekoliko ljudi. Druga grupa imala je to isto učiniti sa ostalim javnim objekti ma, u prvom redu Sreskim načelstvom, Žandarmerijskom četom, sudskom zgradom i poreskom upravom, a predhodno se je imala pokidati telegrafska i telefonska linija kako bi se prekinula veza, a još usto imali su se poubijati svi predstavnici vlast i viđeniji građani. Bez obzira na to dali čitavi ovaj pakleni manevar uspije ili ne, jedan čovjek imao je specijalni za datak. On je imao na samoj granici na stablu izvjesiti zastavu, što je bio ugovoreni znak za napad iz Zadra...

Radi svijesti jugoslovenskog naroda a na veliku žalost njegovih neprijate lja, sve je ce ovo izjalovilo.

Konac ovih paklenih planova naših neprijatelja učinjen je u prvom redu zaslugama rodoljubnih građana i na roda iz ugroženih krajeva, zatim or-

Predaja Jugoslov. memoranduma

Ženeva 29 — Jučer po podne je stalni Jugoslovenski delegat pri Društvu naroda g. Konstantin Fotić predao jugoslovenski memorandum glavnom sekretarijatu Društva naro a, a zatim je objavljen njegov tekst.

Memorandum sadrži razne tačke optužbe prema Mađarskoj, i prema o nima, na koje se sumnja, da bez njih nebi bilo moguće izvesti marseljski atentat.

Memorandum je veoma opširan i štampan je na 34 tabaka velikog for mata. (AA)

Predsednik saveta D. naroda g Ruždi bej?

Ženeva 29. — Ovdje kruže glasovi koji su nepotvrđeni. da će mjesto g. Beneša za pretsjednika savjeta sesije Društva naroda biti ponuđeno tur skom ministru spoljnih poslova g. Dr. Teftik Ruždi beju. (A.A.)

»Mađarska taktika je talijansko maslo«

Ljubljana 29. — Komentarišuci o potrebi temeljite istrage povodom mar seljskog zločina jučerašnje „Jutro“ donosi uvodnik sa naslovom „Mađarska taktika je talijansko maslo“. Pri kraju između ostalog, kaže se da bi Italiji najdraže bilo da se to pitanje kod Društva naroda skine sa dnevnog reda.

Protektorat Italije nad Austrijom?

Ljubljana 29 — „Jutro“ donosi članak gdje govori o pronalaženju akta sporazuma između Italije i Austrije, prema čijim se tačkama jasno vidi da Italija nad Austrijom ima navodno pravi protektorat. (A.A.)

Mađarska ne traži izuzeće g. Beneša!

Ženeva 29. — Juče je šef mađarske delegacije Eckhardt posjetio ge neralnog sekretara Društva naroda g. Avenola i izjavio da povlači svoje pis mo u kome traži izuzeće g. Beneša jer je ovaj već sam podnjeo ostavku.

Nemačka štampa o Jugoslovenskoj tužbi

Berlin 29 — „Frankfuter Zeitung“ baveći se opširno jugoslovenskom notom u Ženevi, hvali uvelike držanje i nastup Jugoslavije kod Društva na roda i spominje razne atentate u zadnje doba i uzaludno nastojanje da se pronađu krivci. Na kraju ističe svoje uvjerenje da je Društvo naroda najjači forum, i da će imati dovoljno moći, da stane na put daljim atentatima, kao i da će moći egzemplarno da kazni vinovnike Marseljske tragedije. (A.A.)

gana javne bezbjednosti radi energičnog nastupa.

Neka ovaj primjer posluži kao poduka čitavom narodu širom Jugoslavije, osobito Dalmaciji, pa neka vidi kakovim se sredstvima služe naši neprijatelji. Nije isključeno da će prestati izvođenjem novih planova sa kojima se teži da nas povedu u srāmotno ropstvo i to sve dotle, dok neke države budu težile za revizijom granica ili reflektirale na pojedine dijelove naših zemalja.

Ako netko pravom traži reviziju granica, to bi u prvom redu morala biti Jugoslavija čiji je teritorij najteže povređen i čija su prostrana područja oduzeta u korist nekih stranih sila, koje inače mnogo više, što nije drugo već maskiranje prljavih namjera uperenih protivu našega opstanka.

M. I.

šta je sa „La Dalmatienne"?

Uskoro će proći i peta godina kako je tvornica „La Dalmatienne" prestala da radi, i kako je kršeći ugovor i neispunjavajući obaveze nanijela milijonske štete državi, općini i Šibeniku. Proćiće i peta godina, a ova se stvar izgleda neće urediti, i neće se stati na put ovom bezprimjernom nanošenju štete. Šibenčani će i dalje gledati tvornicu tihu i uspavanu, i slušati vapaj porodica nezaposlenih, koje su sa prestankom rada izgubili koru kruha, i koji uzalud upiru molićeve poglede onima, do kojih stoji da se ovo pitanje riješi. Nekoliko pretstavki i interpelacija, kao i pisanje naše štampe po ovom pitanju ostalo je do sada bez odgovora. A zašto to? Zar ova stvar nije svakome jasna, i zar treba toliko vremena da se vidi do koga je krivica, i da se stane na put daljem oštećenju države i Šibenika? Samo po pisanju naše štampe, moglo se dovoljno zaključiti, da je ovo toleriranje nerazumljivo i neshvatljivo. A po pomenutim predstavkama i interpelacijama gdje se konkretnim primjerima i brojkama jasno i nepobitno dokazalo neispunjavanje obaveza od strane ovoga društva, i laik se mogao uvjeriti da je do sada pretrpljena šteta, koja se penje do stotine milona dinara.

Ostavićemo na stranu štetu koja je pretrpjela i koju još uvijek trpi država i općina, te ćemo se osvrnuti na onih cca 700 radnika i namještenika, koji su bili zaposleni u tvornici dok je ona radila. Za ovih pet prohujalih godina ti ljudi, i njihove porodice trpe bijedu i žive od obećanja da će tvornica uskoro proraditi. Oni su za ovih pet godina izgubili mnogo a kako izgleda gubiće i dalje. Naći danas posla nije laka stvar. Dosta njih je pokušalo da se zaposli ali i pored sveg nastojanja im to nije uspjelo. Njihova nada da će ih fabrička sirena pozvati jednom na rad, vremenom se sasvim izgubila, i njihovi se pogledi sada rezignirano zaustavljaju na fabričkim zgradama, sjećajući se dobrog vremena, kada je u toj sada tako tihoj tvornici carevao rad. Njih sedam stotina je uzaludno čekalo pet godina, na početak boljih vremena. Svi oni očekuju željno rješenje ovoga pitanja, čudeći se da sa sa tim tako odugovlači.

Pisac ovih redova je prije kratkog vremena posjetio tvornicu „La Dalmatienne", i slučajno je imao tu rijetku sreću da zatekne tamo generalnog direktora društva „La Dalmatienne" iz Pariza g. Duvernéa, koji je sa još dva direktora baš tih dana došao da razgleda tvornicu. Pokušao je da razgovara sa g. Dunerneom ali se začudio kada je vidio kolika je to teška stvar.

Skoro tri sata su mu trebala dok je najzad uspio da dođe do njega, i da mu postavi par pitanja. Ali na žalost nije dobio skoro nikakav odgovor. Na pitanje dali će se uopće otpočinjati sa radom u tvornici, ljubazni g. Direktor je samo raširio ruke i smješeći se rekao „Neznam". Na sva dalja pitanja dobijao je uvijek isti gornji odgovor. U daljem rázgovoru generalni direktor je bio tako ljubezan, te je objasnio da on bez dozvole nemože davati apsolutno nikakva obavještenja. Dakle to je tako velika tajna, da čak ni sam g. generalni direktor nesmije ništa reći!? Druga dva direktora također nisu znala ni smjela ništa reći. I njima je trebala dozvola!

Uopće se u tvornici stiče utisak da se bar za sada sa radom apsolutno ne misli otpočinjati, a taj je utisak još jači poslije razgovora sa g. g. direktorima.

Kada već tako stoji stvar i kada sadašnje društvo i nadalje ima namjeru da ostavi tvornicu neaktivnom, zašto se ne pronađe put i način da se ovo pitanje uredi, bilo ustupanjem koncesije nekom drugom društvu, koje bi ispunjavalo svoje obaveze i koje bi zaposlilo par stotina radnika i namještenika, bilo na ma koji drugi način. Ako ništa drugo neka bar koncesija o iskorišćavanju vodenih snaga na rijeci Krki i Cetini, koju sada ima društvo „La Dalmatienne", pređe u ruke naše banovine, koja će iz toga vući koristi, i njih upotrebljavati za narodnu i državnu korist.

Apelujemo na nadležne da se ovo pitanje što prije riješi u ime naše općine, koja je izgubila teške milione u današnje teško vrijeme njoj toliko potrebne, u ime onih sedam stotina nezaposlenih, kojima je oduzet nasušni hljeb i u ime cijelog Šibenika koji je isto tako oštećen i koji još uvijek gubi zbog ovakvog nekorektnog rada društva „La Dalmatienne". M.R.

Kako je bio organiziran doček Mussolinija u Milanu

Antifašistička „L' Unità" donáša dopis iz Milana o posjetu Musolinijevom tom gradu. Radi interesantnosti priprema za osiguranje i doček „obljubljenog čovjeka božje providnosti" donašamo u prevodu taj dopis:

„Pripreme se vrše svuda. Sva vojska je mobilizirana, a iz svih strana Italije su došli policajci, karabinjeri i špijuni svake vrste. Zatvori su puni, a u zatvore policijskih kvartova ne može više da se trpa apšenika. Hiljade i hiljade ljudi je u preventivnim zatvorima. Dok pišem apšenja se nastavljaju. Svi kandelabri i sve table na tramvajskim stanicama se municiono pretražuju iz bojazni da nisu sakrivene bombe. Na krovovima kuća su policajci sa dalekozorima. U područjima koja ima Mussolini da posjeti (Bianchi, Marelli itd.) pripravljen je teren. Radnike se otpušta u masama — u nekim radionama je četiri dana pred Mussolinijev dolazak obustavljen svaki rad. Jedan industrijalac je darovao Duce-u milijun lira. Mussolini je 250.000 lira od tog milijuna odmah ustupio kućevlasnicima da naplate zaostale zastarine. Milanski radnici govore: „Tri dana posjeta, tri govora — i tri nove rupe na opasaču"..

Saarsko pitanje

Kroz malo više od mjesec dana januara 1935 godine, jedno od najvažnijih političkih pitanja, koje karakteriše stanje i odnose u Evropi, na izmaku ove godine imaće da dobije svoju definitivnu i tako dugo očekivanu soluciju. To je pitanje Sarske oblasti, jako bogate ugljenim rudnicima, koja je pripadala čas Francuskoj a čas Njemačkoj, dok je nije Versajski mir stavio pod upravu Društva naroda.

Po čl. 45 Versajskog mira, potpuna, i apsolutna svojina Sarske oblasti, oslobođena svju dugova, preneta je na Francusku, kao kompenzacija za porušene rudnike ugljena na sjeveru Francuske, a kao garancija plaćanja ratnih reparacija, dužnih od strane Njemačke.

Već 15 godina teritorija Sarskog bazena nalazi se pod demokratskom i vještom upravom Društva naroda. Ženevska institucija je zastupljena od strane jedne komisije, koju čine 5 članova, imenovanih od strane Savjeta Društva naroda. Sastav komisije je slijedeći: jedan Francuz, jedan člán stranac, rodom i živeći na Sarskoj teritoriji i po jedan Belgijanac, Englez i Italijan.

Versajski ugovor izričnо kaže: „Po što bude isteklo 15 godina režimu Društva naroda, stanovnici Sarske oblasti biće pozvani, da svojom slobodnom voljom — u vidu plebiscita — prihvate, većinom glasova jednu od triju slijedećih alternativa: 1) produženje sadanjeg stanja (status quo); 2) prisajedinjenje Francuskoj; i 3) prisajedinjenje Njemačkoj.

Društvo naroda kazaće posljednju riječ o sudbini Sarske oblasti. Njegov je zadatak da preko komisije, koja ga zastupa, izvrši potreban plebiscit u miru i redu, shodno ugovorima i propisima međunarodnog javnog prava. Potrebno je da se Sarski plebiscit izvrši mirno i dostojanstveno onako kako je to učinjeno, prije 13 godina, kad su Koruški Slovenci glasali plebiscitom, za prisajedinjenje našoj ili Austrijskoj državi. Ovo zahtjevaju interesi reda i mira u Evropi, naročito dobri odnosi između Francuza i Njemaca.

U prošlosti, davnoj kao i nedavnoj, nad Sarskom oblešću, vile su se neizmjenično. Francuska i Njemačka zastava. Za vlade Napoleona Bonaparte, kada je Francuska bila na vrhuncu moći i kada je, tako reći, cijeli svijet bi pobjeđen od genijalnog i slavnog Korzikanca, Pariz je upravljao bogatim Sarskim ugljenim rudnicima. To je trajalo kratko vrijeme, kao moć Bonaparte. Proterivanjem i interivanjem Napoleona na Sv. Jelenu jača njemački uticaj i Sarska oblast se vraća Njemačkoj.

Francuzi kažu da je Sarska oblast njihova, jer su je kao što smo gore iznjeli imali. Njemci navode u odbranu njihove teze da su Sarci čistokrvni Njemci i da je Njemačka duže o Francuske imala Sarsku oblast, od 1873—1918 godine.

Kome će se carstvu privoljeti Sarci Na ovo je teško odgovoriti. Francuska i Njemačka imaju moralne i materijalne razloge da se bore o ovaj bogatom kraju i da se nadaju da će pobijediti. Naše je mišljenje, s obzirom na ono što može da nastupi poslije plebiscita, da bi najbolja solucija bila, da se stanovništvo Sarske oblasti odluči, da i dalje kao i do sada ostane pod mudrom i demokratskom upravom Društva naroda. Cio svijet bi im garantovao nezavisnost i neutralnost i Sarska bi oblast bila, za vrijeme rata kao i za vrijeme mira druga Švajcarska.

U pitanju Sarskog plebiscita zastupa se, u Londonu kao i u Parizu mišljenje da će prilikom glasanja ispasti jaka većina za jednu ili drugu stranu: za Francusku ili Njemačku. Ako bi nacionalsocijalisti izvršili prepad, onda bi Francuske trupe iz Metza — koje su već na sarskoj granici intervenisale da bi se održao red i mir. G. Noks, pretsjednik komisije saarske oblasti, dobio je, tvrdi se, obećanje u tome pravcu od Francuske.

Francuska je dobila, mandatima iz 1924 i 1926 godini pravo na obezbeđenje reda i slobode glasanja prilikom plebiscita od 15 januara 1935 godine. Znači, ako bi poslije glasanja izbio pravni i politički spor o vrijednosti plebiscita, to nebi bio francusko njemački spor, već spor Društva naroda i Njemačke.

Potrebno je, da se plebiscit obavi u miru, da se riješi slobodnim glasanjem sudbina 950 hiljada Saraca i da tako dođe do potpunog izmirenja između Francuza i Nijemaca, dva vjekovna neprijatelja. Time bi bio otklonjen i dan ružan san, koji prijeti — ako ne dođe do izmirenja Francuza i Nijemaca — da se pretvori u užasnu stvarnost: rat...

SOKOLSTVO

„ČUVAJTE JUGOSLAVIJU"

Milosrdna akcija „Sokolskog srca"

Za proslavu Prvog Decembra, koja je ove godine sva posvećena odavanju pošte sjeni Blaženopočivšeg Viteškog Kralja Aleksandra I Ujedinitelja i izraza vjernosti Mladome Kralju Petru II, za isti dan vezala se je i široka socijalna akcija, koju će povesti sokolske jedinice, u korist pomaganja siromašne, bolesne i nezaposlene naše braće i sestara, a naročito u korist pomaganja siromašne naše sokolske djece.

U tu svrhu mjesec decembar, određen je da bude mjesec sokolskog milosrdja i bratstva.

Prikupljanje doprinosa u tu svrhu vršiće se prodajom „sokolskih srca" i sabiranjem dobrovoljnih priloga.

„Sokolska srca" zapadaju 2 d. a prodaja će se vršiti, 1 decembra, pri ulazu u dvoranu svečane sjednice, na javnim mjestima i po kućama.

Svi pripadnici Sokolske organizacije dužni su da kupe barem po jedno „sokolsko srce". Što neko da preko dva dinara za kupljeno srce uzeće se kao dobrovoljni prilog.

U ovoj akciji sokolskog milosrdja pitanju je naše sokolsko bratstvo, pa i naša sokolska čast: po njenom odjeku u našim sokolskim redovima vidjeće se, da li nam je riječ „bratstvo" samo na jeziku, samo prazan oblik spoljašnjeg ophodjenja, samo dekorativnog značenja ili je ona izraz naše sokolske duše, našeg sokolskog bića.

Učiniti malu žrtvu za 'brata svoga najmanje je što se može očekivati od Sokola.

Neka nam je sretan početak velikog milosrdnog djela našeg, neka u njemu odjeknu snažni otkucaji velikog Sokolskog srca.

Na posao, braćo i sestre!

Zdravo!

Neka je slava Viteškom Kralju Aleksandru I Ujedinitelju!

GRADSKE VIJESTI

Gradnja gimnazijske zgrade u šibeniku

Zajam, koji je Državna Hipotekarna Banka odobrila Primorskoj banovini za gradnju nove zgrade šibenske gimnazije u iznosu od din 6.000.000.- ostvaren je, Valuta zajma već je stavljena na raspoloženje Banskoj Upravi.

Kako je spomenuto, zajam je u cjelosti realiziran, te ne pretstoje više nikakove formalnesti, koje bi zavlačile ili odgadjale pristupanje radovima oko izgradnje ovog željno iščekivanog objekta. Obzirom na to, odmah će se započeti sa zemljoradnjama na terenu odredjenom za gradilište zgrade gimnazije, koje je Gradska općina u tu svrhu besplatno ustupila. Za radove same zgrade, raspisat će se kroz najkraće vrijeme licitacija.

Izgradnja gimnazije ima za Šibenik dvostruku važnost. Jedno, što će najviši i najstariji šibenski kulturni zavod doći u vrlo lijepu modernu gradjevinu, koja će biti monumentalnog izgleda kako se može vidjeti iz samog nacrta, a i zaključiti prema svoti koja će se u ovaj posao utrošiti. Tako će u skoro vrijeme naša gimnazija preći iz one neugledne i nemoguće zgrade gdje je sada smještena, u gradjevinu uredjenu sa gledišta savremenih tehničkih, higijenskih i pedagoških obzira, koja bi mogla služiti za ponos i najvećim mjestima naše Kraljevine.

Kako će zgrada biti podignuta na otvorenom, prozračnom i sunčanom položaju na obronku brda Šubićevac, okružena bujnom šumom. to će naša djeca u zdravom i ugodnom komforu s više volje prionuti uz nauk i lakše moći posvetiti svoje napore oko kulture duha i tijela. Razumljivo je, da će nove prilike imati pozitivnog utiča ja na rezultat obuke, koji pod sadašnjim okolnostima ne zadovoljava.

S druge strane, izgradnja gimnazije, u koju će se utrošiti lijepa svota od dinara 6,000.000, daće prilike zarade znatnom broju naših besposlenih radnika i zanatlija, a indirektno će imati koristi i naši trgovci i drugi privrednici. Tako će ovim poslom biti u mnogočem ublažene teškoće i nedaće pretstojeće oskudne zime.

Omogućenje izgradnje šibenske gimnazije ima se cijeniti kao naročita zasluga našega gosp. bana Dr. Jablanovića, koji je postojano ulagao trud a i napora da do podizanja ove zgrade dodje. Uvaživši postojeće teške prilike uopće, a naročito oskudicu sredstava za opsježnije pothvate, gosp. je Ban, iznalaženjem mogućnosti da do ove realizacije ipak dođe, mnogo zadužio Šibenčane, što mu oni neće nikada zaboraviti. Ovaj vidni dokaz brige za Šibenik još je jače probudio ljubav i odanost Šibenčana prema simpatičnoj i požrtvovnoj ličnosti Bana Dr. Jablanovića, pa se nadamo, da će mo njegovom susretljivošću i potporom i u buduće bilježiti stvarne uspjehe i dolaziti do ostvarenja onih potreba. bez kojih nas grad, prema svojem značaju i važnosti, ne može da bude.

Ujedno je oživotvorenje ovog pothvata temeljito demantovalo one grupice skeptičara, samoživaca i nezadovoljnika svake farbe, i pružilo vidan dokaz da se nastojanjem, marom, požrtvovnošću i saradnjom naroda sa svojim vlastima može u granicama mogućnosti i s vremenom ostvariti svaka korisna zamisao i potreba.

Popravka državne ceste

Jučer ujutro otpočeto je sa terasiranjem drž. ceste i to od hotela Kosovo" do kraja Sjemeništa t. j. do ulice Miroslava Tirša. Prethodni radovi t. j. postavljanje nove kanalizacije već su završeni, pošto je bilo otpočeto 13 tek. mj. Predračunska svota iznosi 62.000 dinara. Radovi se trebaju završiti u roku od 72 dana, ali se preduzimači nadaju da će se isti završiti i prije odredjenog roka.

:—:

Zbog ovoga popravka ceste trpiće saobraćaj, jer se mora ići zaobilaznim putem. Najgora je ipak stvar sa poštom, jer će ona sada imati i po dva sata zakašnjenja zbog mnogo dužeg i nezgodnog puta. Zato bi na svaki način trebalo dozvoliti, da mala ručna kolica sa listovnom postom i paketima mogu tuda proći, te bi se na taj način izbjeglo zakašnjenje pošte, tim prije što se iz gornjeg vidi, da će ova popravka trajati više od 2 mjeseca, te bi trebalo o ovome povesti računa, pošto to tangira cijeli Šibenik.

Pred otvorom novog Sokolskog doma

Šibensko sokolsko društvo povodom proslave dana 1 decembra i otvaranja novog sokolskog domâ „Viteškog Kralja Aleksandra I Ujedinitelja" izdaće jedan proglas upućen sokolima i prijateljima sokolstva.

Raspored svečanosti prigodom otvaranja novog doma je slijedeći:

U 7 sati odlazi četa na groblje, gdje se polažu vjenci i odaje pošta preminuloj braći i sestrama.

U 9 sati odlazak u crkve na svečana blagodarenja.

U 10·45 sati osvećenje doma i otkrivanje spomen-ploče blagopočivšem Viteškom Kralju Aleksandru I Ujediniteliu.

U 11 sati svečana sjednica i polaganje zakletve.

Primjerna nepažljivost

Prije neki dan putujući jednim parobrodom Jadranske plovidbe, primjetio sam u salonu aparat za gašenje požara „Minimax", kakve uostalom imaju svi naši parobrodi. Ti aparati sa kojima se veoma lako rukuje, imaju na sebi napisana uputstva za rukovanje, kako bi u nesretnim slučajevima i sami putnici mogli da ih upotrebe. Ali što je najinteresantnije, ova uputstva su štampana na talijanskom, mađarskom i njemačkom jeziku, dok od našeg jezika nema ni spomena. A da bi ironija bila što veća, aparati su firme „Minimax" Zagreb, Sajmište 56, dakle naš proizvod (kako na njima piše). Da je to jedna strana firma ni onda se nebi smjela trpjeti ovakova bezobzirnost, a kamoli još domaća, jer onda to već prelazi u drskost. Za najveću su osudu ovakove stvari, i takve firme bi trebale da se bojkotuju, kad već nemaju ni trunke obzira prema potrošačima.

D ić.

Gradsko Poglavarstvo u Šibeniku

Br. 12368. Šibenik, dne 26 novembra 1934.

Gradjani!

U subotu 1. decembra pada šesnaesta obljetnica historijskog čina, kojim se je naš narod neraživojio združio i povezao na vječita vremena u svojoj narodnoj otadžbini Jugoslaviji. Nakon beskrajnog niza krvavih događaja i tragičnih zbivanja, koji su spleli klasičnu valjanu našeg trnovitog puta kroz historiju, Prvi Decembra pretstavlja oživotvorenje najljepših i najsmionijih ideala nacije. I zato je taj Dan zabilježen na najčasnijoj stranici naše narodne povijesti

DANOM UJEDINJENJA NAŠEGA.

Od 1918 godine na amo, mi smo s ponosom u duši i radosti u srcu svakog Prvog Decembra gledali iza sebe sve to ljepša djela naših nacionalnih napora, koja su posvjedočavala našu životnu snagu i riječito govorila o našoj doraslosti za upravljanjem velikom vlastitom državom i o našoj sposobnosti da je izgradjujemo sve to moćnijom i sretnijom. I kada smo se spremali da na usta Velikog Zastupnika nacije, auktoritetom i uvaženošću nesumnjive sile izreknemo veliku riječ za djelo mira i sreće medju narodima, pade nam Vodja i Ideolog na tako svirep način, koji je zgranuo cio jugoslavenski narod i na čas zaustavio njegovo historijsko kretanje.

Braćo!

Iako smo trenutno zateturali pod udarcem, koji nam je dušmanin nanio ubitstvom Velikog Vladara, mi smo se za čas snašli u svojoj nacionalnoj dužnosti i pokazali svijetu da smo nalik na Onog, koji nas je učio i vodio i koji je u službi naroda podnio mučeničku smrt. Veličanstveni dočak i ispraćaj Besmrtnog Kralja Ujedinitelja, pretstavlja jedinodušni glas našega naroda za Jugoslaviju i narodno jedinstvo. Tom tužnom zgodom vidjeli smo — i vidio je cio svijet — da su ideja države i osjećaj zajedničke jugoslavenske sudbine duboko i neistrgljivo urezani u duši, srcu i pameti našega naroda, i to nam je najveća utjeha i najčvršće jamstvo sigurnosti u bolnoj tuzi i nenadoknadivom gubitku, koji nas je zadesio.

Šibenčani! Općinari!

Svjesni teških dužnosti, koje nas čekaju i odlučni da do kraja branimo neoskrnjivo Djelo Kralja našega Svetilja Aleksandra Viteškog Ujedinitelja narodnu zajednicu našu, državu našu Jugoslaviju, proslavimo naš tužni ovogodišnji Dan Ujedinjenja u sjenci Genija Njegova, koji neka obuhvati čitavi naš narod i neka nas vodi iz pokoljenja u pokoljenje putevima vedre nacionalne budućnosti.

Na taj Dan, koji je On na čelu armija herojskih boraca stvorio za sreću našu, pretočimo duše naše u jednu, i Njegovoj samrtnoj lozinci koju nam je Svojim Posljednjim Dahom u amanet ostavio „Čuvajte Jugoslaviju", zavjetujmo se jednom mišlju i jednim srcem: „Hoćemo, Kralju naš, Kralju Jugoslavenski — dok nam njive sunce grije, dok nam živo srce bije, dok nas mrtve grob sakrije . . ." Ujedno zakunimo se vjerom tvrdom i neprolomnom da ćemo Sinu Njegovu, našem mladom Kralju Petru II. ostati vjerni i odani, kao što smo i Ocu bili.

Neka je slava i hvala Viteškom Kralju Aleksandru Prvom Ujedinitelju!

Živio Kralj Petar II!

Živjela jugoslavenska država, živio jugoslavenski narod!

Od Gradskog Poglavarstva:

Pretsjednik: Dr. SLAVKO GRUBIŠIĆ v. r.

GRGO ČULAR ispitani majstor **ŠIBENIK**

Proizvodnja vjenaca i buketa iz prirodnog cvijeća, te izradjivanje vještačkog cvijeća. Prodaja raznog naravnog i umjetnog cvijeća. IZRADBA BRZA, SOLIDNA I MODERNA. CIJENE UMJERENE. Narudžbe se primaju u ul. Kr. Tomislava 52. i cesta 12 Lipnja 493.

Proslava jubileja najstarijeg šibenskog muzičkog društva

Masarykovo Filharmoničko Društvo „Kolo", koje je pristupilo svome osnivanju god. 1899, te godine 1900 po prvi put nastupilo, a god. 1931 na sveopću želju građanstva fuziralo se sa gradskim Filharmoničkim Društvom sprema se da u idućoj godini svečano proslavi svoj 35 godišnji jubilej, s kojim će ujedno biti i povezana proslava 85 godišnjice društvenog pokrovitelja g. Dr. T. Masaryka predsjednika Čehoslovačke Republike. Izmedju raznih jubilarnih priredaba jedna od glavnih biće 7 marta 1935 (rođendan g. prof. T. Masaryka) kojom prigodom će društvo prirediti veliki vokalno instrumentalni koncerat sa svim svojim raspoloživim silama, odnosno izvršujućim članovima, kojih sada u društvu ima preko stotinu, te svakodnevno, pod vodstvom kvalifikovanih muzičkih stručnjaka, spremaju bogati program. Muški zbor, kojim već dugo godina dirigira talentirani i iskusni muzičar g. prof. M. Stipičević, sprema za ovu prigodu nekoliko raprezentativnih jugoslavenskih modernih kompozicija i k tome nekoliko čehoslovačkih narodnih pjesama, što će za naš grad biti jedna lijepa novost.

Nekoliko tačaka slavenske i svjetske klasične muzike izvodiće društvena instrumentalna sekcija, koja je sada potpuno reorganizirana na tip sinfoničkog orhestra i povjerena novoangažovanom dirigentu gosp. prof. Prišlinu, čije će pedagoško znanje i konzervatijsku spremu imati prigode naše građanstvo da upozna pri njegovom prvom nastupu u mjesecu decembru, kao virtuozu na klaviru a kasnije kao dirigenta.

G. prof. Prišlin će reorganizirati

ženski zbor, te ima izgleda da će i taj moći nastupiti na gornjem koncertu.

Osim toga predvidjeno je i nekoliko solističkih produkcija, čime će se ova jubilarna priredba upotpuniti i pretvoriti u pravi muzički festival, kojeg već odavna nije bilo u našem gradu. Solidan i požrtvovni rad ovoga društva, već unapred osigurava potpuni uspjeh ove priredbe, čime će isto najdostojnije proslaviti svoju 35-godišnjicu. B. B.

KINO „BALKAN" prikazuje u četvrtak i petak 100 postotni njemački velefil „REVOLTA".

U subotu „Besmrtni ljubavnik".

TESLA Tonkino prikazuje još danas „Žena bez imena". Dolazi: „Naveče u 8".

Upozorenje gradjanstvu!

Udruženje Trgovaca za srezove Šibenik i Biograd n/m i Udruženje Zanatlija u Šibeniku obavještavaju interesente, da državni praznik — Narodno Ujedinjenje — ove godine spada u subotu 1. decembra i da u smislu Banske Uredbe moraju toga dana i to preko čitavoga, biti zatvorene sve radnje.

Radi toga što ovo svetkovanje pada u subotu, to prema citiranoj Banskoj Uredbi mogu biti otvorene sve radnje preko čitavog dana u nedjelju 2. decembra t. g.

Ovo se donaša do cijenjenog znanja i P. T. gradjanstvu, eda isto uzmogne pravodobno nabaviti životne namirnice za subotu 1. decembra o. g.

Predavanje u N. Ž. Z.

Narodna ženska zadruga priredjuje u petak 30 t. mj. u 7 sati na večer za vrijeme zajedničkog rada predavanje o temi: „Stogodišnjica A.P. Borodinovog rodjenja i početak nacionalne muzike." Predavač je g.ca Olga Javor, naša poznata pianistkinja. Preporuča se ugl. članicama da ovom predavanju prisustvuju u što većem broju.

Ujedno se preporuča cij. gospođama da pospješe sa dovršenjem svojih radova namijenjenih poznatoj dobrotvornoj svrsi, jer Nar. žen. zadr. započinje rasprodajom slijedeće nedjelje. Nadati se je da će odaziv gospođa biti brojan a radovi birani, što se može i zaključiti po do sada predatim stvarima.

MARIJA UD. MILOVIĆ majka našeg sugrađanina g. Domenika Milovića činovnika kod tvornice „La Dalmatienne" u Dugom ratu, preminula je u dubokoj starosti.

Sprovod će biti danas u 3 sata po podne iz kuće žalosti (Zagrebačka ulica.

Pokojnici laka crna zemlja, a ucviljenoj obitelji naše iskreno saučešće.

Odbijen mađarski zahtjev za hitnost u rješavanju jugoslavenske note

Mađarski delegat kod Lige naroda Tibor Eckhardt posjetio je danas generalnog tajnika Lige Naroda Avenola, da se kod njega informira da li je Liga Naroda stvorila odluku o zahtjevu Mađarske, da se proglasi hitnost za rješavanje jugoslav. note.

Generalni tajnik Avenol obavijestio je Eckhardta, da je Liga Naroda na spravu o jugoslovenskoj noti stavila na dnevni red za iduću sjednicu i da hitnost nije proglašena, pa zato nije sazvana za ovu notu ni izvanredna sjednica vijeća.

Spaljivanje mrtvaca i hrišćanske crkve

Nova ličnost na srpskom patrijaršeskom prijestolju dala je nama krematistima nove nade, da će se tolerancija, ta dosadašnja glavna odlika Pravoslavne crkve i nadalje njegovati u krilu vrhovne crkvene Uprave. Naš veliki učitelj i osnivač Hrišćanstva, trpio je nesamo velike duševne bolove, žaleći što ga sredina u kojoj se rodio nije razumjela, nego je trpio i strašne fizičke bolove, mučen bio i živ raspet. On je bio oličenje trpeljivosti i tolerancije, a danas . . .

U novijoj polemici februara mjeseca 1930 između pretstavnika hrišćanskih crkava i pisca ovih redova, prečišćeni su odnosi spaljivanja prema crkvi. Utvrđeno je, da ni jedne hrišćanske dogme nema, koja izričito zabranjuje spaljivanje. I katolički i pravoslavni polemičari nastojali su da dokažu da je pozlopaganje u zemlju hrišćanski običaj i zato su protiv spaljivanja, jer je ono nehrišćansko, pagansko i protivprirodno. Odgovoreno im je, da su običaji podložni promjeni a i svi drugi prigovori su razložno opovrgnuti. G. Stjepan Zagorac, starokatolički sveštenik javno je izrekao („Politika" od 24 februara 1930): „da pitanje kremacije nije uopće nikakvo religiozno pitanje" (što smo mi uvijek govorili i dokazivali), „to je pitanje kulturnog napretka u načinu sahranjivanja", pa je naveo i mnoge citate iz Sv. pisma, u koje se zasad nećemo upuštati. Jedino se moramo obazrijeti na poslanicu sv. Pavla upućenu Hrišćanima, na koju se poziva i pravoslavni polemičar. U 15 glavi pomenute poslanice postavio je sv. Pavle osnove velike hrišćanske nauke Teozofije, gdje se jasno razlikuje tjelesno (fizičko) tijelo od duhovnog (astralnog) tijela. Dok je prvo raspadljivo i smrtno, drugo je nerаspadljivo i besmrtno. I krematiste to isto dokazuju i traže spaljivanje raspadljivog i smrtnog u čovjeku. Koliko su krematiste veći Hrišćani od onih u srednjem vijeku!

Nezasluženo nepovjerenje Pravoslavne crkve prema krematistima osvjedočenim pravoslavcima, koji čak i svojom slavom bratiše i pristalice drugih vjeroispovjesti (katoličke, starokatoličke, protestante, mojsijevce i muslimane) izrazilo se u ovim slučajevima.

U Parizu je 16 jula 1933 umro dr Čeda Mihailović, bivši ministar i državni savjetnik Kralj. Jugoslavije. 18 jula je spaljen u Parizu i njegova urna spakovana u obliku dječjeg mrtvačkog sanduka stigla je u Beograd, gdje je za 23 juli objavljena svečana sahrana na Beogradskom groblju. U prisustvu izaslanika Nj. V. Kralja, diplomatskog kora, generaliteta i najodabranijeg beogradskog građanstva izvršena je sahrana pok. dr Čede Mihailovića. Ali na iznenađenje svih prisutnih sahrana se vršila bez željenog sveštenika.

U decembru 1933 umro je u Pragu jedan od naših prvih operskih pjevača. Tražeći lijeka svojoj boljci, zadesila je smrt u Pragu Vojina Turinskog, pa je tu spaljen 12 decembra. Njegova je urna stigla u Beograd i Društvo „Oganj" u dogovoru sa Udruženjem glumaca i Upravom narodnog pozorišta priredise tužnu svečanost 18 februara 1933 u foajeu Narodnog pozorišta. I ovde sveštenika nije bilo.

Na pitanje javnosti zašto je ovako postupljeno premá pripadnicima Pravoslavne crkve, odgovorio je iz Sr Karlovaca arhimandrit Platon, da je to učinjeno prema odluci sv. Sinoda a ta je odluka glasila: Sv. Sinod zabranjuje učešće pravoslavnog sveštenstva svakom onom umrlome a spaljenome, koji sam još za života zahtjeva spaljivanje, dopušta pak osvećenje urne onima za koje se utvrdi, da oni sami nisu htjeli, ali da je to htjela najbliža okolina pokojnikova. Prema tome opravdan je postupak sveštenstva pri sahrani urne dr Čede Mihailovića, jer je znano da je on pred svoju smrt umolio pismom našeg poslanika u Parizu g. dr Spalajkovića, da mu se mrtvo tijelo preda ognju, što je i izvršeno. Ali slučaj Vojina Turinskog bio je drukčiji. U svojoj teškoj bolesti on siromah nije ni pomišljao na spaljivanje i ono je izvršeno na zahtjev pokojnikove porodice iz Beograda a preko našeg Poslanstva u Pragu.

Na prvoj slavi prije pet godina sjekao nam je i blagoslovio slavski kolač skoro preminuli prota Dragi Dimitrijević. Na drugoj slavi činodejstvovao je sveštenik g. Dušan Vasić. Na trećoj sam nadležni paroh, uvaženi beogradski prota g. Milivoje Petrović. Na četvrtoj je presjekao kolač zamjenik nadležnog prote Petrovića. Za petu, ovogodišnju slavu izvješten je na vrijeme prota Petrović ali je on izjavio, da prema odluci sv. Sinoda nesmije da nam dođe na slavu, niti može koga poslati da ga zamjeni.

Ali događaj o društvenoj slavi Sv. ognjene Marije nas je bolno dirnuo.

Taj akt važan akt po društvo glasi ovako: (Rješenje sv. Arh. Sinoda Pbr 5388-34) Pošto sv. Pravoslavna crkva ne može priznati nikakvo društvo, koje ide protiv njena učenja, to nije u mogućnosti da mu daje nikakav blagoslov preko nadležnog sveštenika, niti se imaju u prostorijama njegovim vršiti makakvi crkveni obredi — a takav je slučaj sa društvom „Oganj".

Na veliku žalost sviju slobodoumnih ljudi u Beogradu, koji su svijesni svoje slobodne volje u raspolaganu svojom imovinom i posmrtnim ostatcima svoga zemnoga tijela, pitanje spaljivanja stoji sada ovako sa gledišta Pravoslavne crkve. Ali mi, ognjenovci, koji smo kad je trebalo davali i svoje živote za krst časni i slobodu zlatnu, koji smo stvaraoci danas velike i ujedinjene Otadžbine i borci za obnovu sjaja i slave pećke Patrijaršije, tvrdo smo uvjereni, da ovo nije posljednja riječ naših Arhipastira.

Hrišćanska Evropa broji danas 246 krematorija, u kojimá se spaljuju hiljadama i hiljadama dobrih Hrišćana. Sve hrišćanske crkve toleriraju spaljivanje. Ukazali smo da je i Rimska crkva, taj najogorčeniji protivnik spaljivanja mrtvih, u posljednje vrijeme postala mnogo elastičnija prema spaljivanju. A i u Bukureštu, u tom centru rumunske Pravoslavne crkve, radi krematorija već punih 5 godina. Zato se i nadamo, da će i naša pravoslavna crkva dozvoliti spaljivanje svojim pravoslavnim vjernicima.

Dr V. K.

ZA TRGOVCE
iz mjesta i okolice najpovoljnija kupovina
Kapa i šešira
na veliko
TVOKAPS, ŠIBENIK, Kr. Tomislava 117

Najvažnije radio emisije

Četvrtak:

19·30 *Presburg* Vojna glazba — 20·10 *Leipzig* Opera — 20·15 *Köln* Haydu-Mozart — 21 *Wien* Sinfonie konc. — 21·30 *Beograd* Puccini.

Petak:

21 *Heilsberg* Opera — *Leipzig* Vojni konc. — 21·30 *Wien* Bruckner konc. — *Strasburg* komorska glazba.

Prodaje se žaket (kompletan) u veoma dobrom stanju.

Prodaje se motor Harley Davidson 1200 kubica sa prikolicom, odlična mašina u dobrom stanju vrlo jeftino. — Obratiti se Pavličević kuća Marotti. — Šibenik.

Traži se stan od dvi sobe i kuhinje u Varoši.

Stan u novogradnji od 4 sobe, kuhinje i nuzprostorija, sa uporabom kupatila, vrta i terase na vrlo lijepom i sunčanom položaju unajmljuje se sa 1 decembra.

Obratiti se: Tiskari E. Vitaliani i Sin.

Ako imate zapušten vrt, ili Vam je želja nekog cvijećem obdariti, ili odati počast lijepim vijercem mrtvom poznaniku — obratite se za savjet iskusnom vrtlaru: **STIPE ZORIC - ŠIBENIK** Poljana Kralja Petra. - Kiosk cvijeća

Oglas licitacije

Kod Banovinske bolnice u Šibeniku, održat će se dana 6. decembra o. g. u 11 sati pre podne prva ofertalna licitacija za sledeće nabavke: a) govedine, teletine i janjetine, b) kruha, c) mleka, d) svih drugih živežnih namirnica, t. j. tjestenine riže, kafe, šećera masti svinjske, ulja maslinova i. t. d., te stočne hrane, sode i petroulja, a za vreme od 1. janura do 30. juna 1935. godine. U isti dan i sat održat će se i licitacija za nabavku e) peradi i kokošijih jaja, f) raznog svežeg i suhog voća, g) krumpira, kupusa i drugog zelja, a za vreme od 1. januara do 31. marta 1935. godine. Za potanje obavijesti neka se zanimanici obrate Upravi bolnice za vreme uredovnih časova."

Upravnik bolnice: Dr. MACHIEDO

Unajmljuje se lokal za trgovinu sa magazinoin na cesti Mihe Klaića (kod crkve Gospe van grada.)
Obratiti se vlasniku D. Busti.

TRAZIMO DOPISNIKE iz svih većih mjesta sjeverne i srednje Dalmacije uz nagradu. Pisati na uredništvo

Štampa i vlasništvo: Odlik, Graf. Zavod Tisk E. VITALIANI i SIN, Šibenik — Odgov. urednik, Hamilkar Vitaliani